

147021 - از آثار اشتباه در فهم چگونگی قدرت خداوند متعال و آن چه به آن تعلق می یابد

سوال

سوالی درباره صفات الله دارم. من در محیطی زندگی می کنم که مردم در آن گمان می کنند خداوند می تواند در مخلوقات خود حلول یابد و در آن ها زندگی کند! آنان برای اثبات این ادعا به نزول خداوند به آسمان دنیا استدلال می کنند. امیدوارم این مسئله را برایم توضیح دهید.

پاسخ مفصل

اولا:

آن چه شما بیان کردید یک اعتقاد فاسد است و نتیجه جهل این اشخاص به حقیقت قدرت الله متعال است. استدلال آنان به نزول خداوند به آسمان دنیا به سبب جهل آنان درباره صفت نزول الله تعالی است و به سبب نادانی درباره پروردگار متعال و آن چه شایسته صفات جلال و بزرگواری اوست.

قدرت پروردگار به آن چه در ذات خود ناممکن است تعلق نمی گیرد بلکه به ممکنات . یا جائزات . تعلق می یابد.

مثالی از آن چه ناممکن و مستحیل است: برگرفتن شریک و همسر و فرزند برای الله است، زیرا ایجاد این ها مستلزم نقصی است که شایسته پروردگار عزوجل نیست. الله تعالی می فرماید:

{ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ } [انعام:

[۱۰۱]

(پدید آورنده آسمان ها و زمین است، چگونه او را فرزندی باشد در صورتی که برای او همسری نبوده و هر چیزی را آفریده و اوست که به هر چیزی داناست).

بنابراین، آن چه اهل سنت می گویند این است که قدرت پروردگار از روی کمال او به این موارد تعلق نمی یابد؛ زیرا این ها نقص است و شایسته پروردگار عزوجل نیست زیرا چگونه ممکن است که او پروردگار و واحد باشد و در عین حال شریک داشته باشد؟!

و چگونه ممکن است پروردگار باشد و نیازمند همسر و فرزند؟!

همین را می توان درباره آن چه در سؤال شما درباره این مردم گفت که گمان می کنند قدرت خداوند به آن چه گفتند تعلق می گیرد حال آن که چنین چیزی یعنی آن که خداوند . والعیاذ بالله . داخل چیزی از مخلوقات خود برود غیر

ممکن است و این نقصی است که پروردگار متعال از آن منزّه است چراکه او . عزوجل . بالای مخلوقات و جدا از آنان و بر عرش خود است.

شیخ الاسلام ابن تیمیه . رحمه الله . می گوید:

«شکی در این نیست که خداوند بر هر چیزی تواناست، چنان که قرآن در چندین موضع بیان کرده است... اما آنچه در ذات خود ممتنع است به اتفاق عاقلان یک «چیز» نیست و وجود آن در خارج [از ذهن] عقلانی نیست چرا که در خارج [از ذهن] عقلانی نیست که چیز در یک آن هم باشد و هم نباشد، یا هم متحرک باشد و هم ساکن و... و در این حالت این چیز در عموم کتاب وارد نمی شود» (الصفدية: ۱۰۹ / ۲).

شیخ محمد بن صالح العثیمین می گوید: «ناممکن یک چیز نیست تا چه رسد به آن که در توان آید، اما ناممکن که در ذهن تصور می شود یا ناممکن به ذات است یا ناممکن به غیر، ناممکن به ذات مانند آن است که کسی بگوید: آیا الله قادر است که مانند خود بیافریند؟

اینجا می گوئیم: این مستحیل است، اما خداوند قادر است که خلقی بزرگتر از آن چه اکنون می دانیم بیافریند و ما می دانیم که بزرگترین مخلوقی که از آن آگاهیم عرش است. عرش از همه مخلوقات که می دانیم بزرگتر است اما با این حال می دانیم که خداوند قادر است بزرگتر از عرش را بیافریند اما چیزی که در ذات خود مستحیل است، امکانش نیست. چیز دوم: مستحیل به غیر خود است، به این معنی که الله تعالی این چیز را بنابر این عادت مستمر به جریان گذاشته که ممکن نیست این عادت و این روند تغییر یابد، اما الله قادر است که آن را تغییر دهد. در این مورد می گوئیم که قدرت خداوند به این چیز تعلق می یابد و ممکن است چیزی که ما آن را به حسب عادت و روند موجود ناممکن می دانیم بر حسب قدرت پروردگار روا باشد و این چیز بسیار است، همه معجزات انبیا از این باب مستحیل به غیر بوده است؛ نیمه شدن ماه برای پیامبر . صلی الله علیه وسلم . مستحیل بغیره بوده، اما به ذات خود ناممکن نبود؛ زیرا رخ داد و الله قادر است که ماه را دو نیم کند، بلکه قادر است خورشید را دو نیم کند.

ما می گوئیم: باید در این باره به تفصیل سخن گفت: و آن این است که قدرت خداوند به آنچه در ذات خود مستحیل و ناممکن باشد تعلق نمی یابد زیرا چنین چیزی موجود نیست و نمی تواند رخ دهد و ذهن آن را فرض نمی کند» (شرح العقيدة السفارينية: ۱۹۲).

ثانیا:

اما اشتباه آنان درباره نزول پروردگار تبارک و تعالی، این گمان نارواست که نزول الله مانند نزول مخلوقات است و از آن جایی که این تشبیه در دل آنان خطور کرده گمان برده اند که این نزول مانند نزول بشر مستلزم مخالطت و

قرار گرفتن او در پایین چیزی است که به آن نازل شده است.

اما این گمانی است فاسد و اعتقادی است باطل، چرا که الله تعالی درباره خود می فرماید:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ [شوری: ۱۱]

(چیزی همانند او نیست).

و همین دلیل برای بیان آن که نزول پروردگار تعالی به آسمان دنیا در یک سوم پایانی شب مانند نزول بندگان او نیست و درباره دیگر صفات پروردگار نیز باید همین اعتقاد را داشت؛ صفاتی مانند استوا و خشم و چهره و دو دست و علم و رحمت و دیگر صفات. هیچ تفاوتی میان صفات ذاتی و صفات خبری و صفات فعلی نیست بلکه همه این صفات در این که مانند هیچ یک از صفات بندگان نیستند برابرند.

بر اساس آنچه بیان شد، جنبه خطا و خلل در فهم این گروه و خطر این اعتقاد آنان درباره پروردگار و چگونگی پاسخ به آنان برای شما آشکار می گردد.

همچنین به پاسخ پرسش شماره (39679) مراجعه نمایید.

والله اعلم.